

Ihminen – Jumalan kuva

1. Moos. 2:4-10, 15-25

4. Siihen aikaan, kun **Herra Jumala teki maan ja taivaat,**

5. maan päällä ei ollut vielä yhtään pensasta eikä kedolla kasvanut mitään kasveja, koska Herra Jumala ei ollut vielä antanut sataa maan päälle eikä ihmistä ollut vielä viljelemässä maata.

6. Mutta maasta nousi sumua, joka kasteli koko maan pinnan.

7. Sitten **Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu.**

8. Ja **Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen,** jonka hän oli tehnyt.

9. Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. **Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun.**

10. Eedenistä lähti virta, joka kasteli puutarhan, ja se jakaantui sieltä neljäksi haaraksi.

15. **Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta.**

16. Ja Herra Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: **"Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista,**

17. mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet."

18. **Herra Jumala sanoi: "Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva."**

19. Kun Herra Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän oli tuonut ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokainen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihminen sille antoi.

20. Näin **ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille,** kaikille taivaan linnuille ja villieläimille. Adamille ei kuitenkaan löytynyt sopivaa apua.

21. Silloin Herra Jumala **vaivutti ihmisen syvään uneen,** otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla.

22. Ja **Herra Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta,** jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.

23. Mies sanoi: **"Tämä on nyt luu minun luustani ja liha minun lihastani.** Tätä on kutsuttava naiseksi, sillä miehestä hänet on otettu."

24. **Siksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja yhtyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.**

25. He olivat molemmat **alasti,** mies ja hänen vaimonsa, **eivätkä he tunteneet häpeää.**

Kuka ja mikä on ihminen?

Kuka ja mikä on ihminen? Tätä kysymystä ihmiskunta on pohtinut läpi historiansa. Kreikkalainen filosofia näki ihmisen henkenä, joka on joutunut ruumiin vangiksi. Hindulaisuus pitää ihmistä osana kaikkeuden henkeä, jonka pitäisi päästä vapaaksi toistuvista ruumiillistumisista sulautumaan persoonattomaan jumaluuteen. Buddhalaiset näkevät ihmisen pohjimmiltaan harhana, josta hänen on vapauduttava ei-olevaiseen varsinaiseen todellisuuteen.

Tämän päivän naturalistisen filosofian omaksuneille ihmisille ihminen on sitten joko satunnaisen evoluution synnyttämä eläin tai erittäin monimutkainen kemiallinen tehdas, jonka sielun toiminnat ovat pelkkää aivojen sähköisiä impulsseja. Toinen nykyinen, psykologisoiva itseään ilmaiseva ja muiden hyväksyntää vaativa ihmiskuva lähestyy kreikkalaista gnostilaista mallia, jossa henki asuu ruumiissa, joka voi olla

väärää sukupuolta ja joka tarvittaessa voidaan muokata vastaavaan hengen vaatiman identiteetin mukaiseksi.

Kysymykseen ”kuka on ihminen?” liittyy joukko muita kysymyksiä kuten: Mikä on elämän tarkoitus? Miksi ihminen ja kaikkeus ylipäänsä on olemassa? Mitä kuolemassa tapahtuu? Mistä juontavat ihmisen moraaliset arvostukset? Miksi ihminen on uskonnollinen?

Tarkoitus

Esimerkiksi kysymykseen siitä, mikä on elämän tarkoitus, on historian kulussa annettu monenlaisia vastauksia. Kreikassa, Roomassa ja sotaa edeltävässä Japanissa ihminen nähtiin valtion osana, kansalaisena, jonka tuli elää valtiota tai sen keisaria varten. Marksilaisuudessa vastaavasti ihmisen tuli elää tulevan utopiakommunismen rakentamiseksi. Freudin jälkeen nautintoa etsivän yksilökeskeisen ihmisen tavoite on tyydyttää seksuaalisuuttaan. Kapitalismissa ihmisen suurena päämääränä on kerätä mahdollisimman paljon maallista mammonaa. Raamattu taas lähtee liikkeelle siitä, että ihminen luotiin Jumala armon kirkkauden ylistykseksi.

Kaksinainen kolminaisuus

Heti luomisessa Jumala selkeästi osoitti luomalleen miehelle ja naiselle, että he ovat Jumalan kuvaksi luotuja olentoja, jotka muodostuivat kahdesta osasta: fyysinen ruumis muodostuu samoista materiaaleista kuin kaikki muukin luotu eli maan tomusta, sen moninaisista mineraaleista ja aineosista, ja henki, jonka Jumala itse puhalsi ruumiiseen. Ruumiin ja hengen leikkausalue muodostaa sielun. Näin ihminen luotiin kolmiajakoiseksi: hänessä on ruumis, jonka kautta sielu ja henki pääsevät ilmaisemaan itseään, sielussa taas asuvat tieto, tahto ja tunteet ja hengessä omatunto ja uskonnollinen turvautuminen.

Ruumiillisuus

Vaikka ihmisen ruumis ja henki kuolemassa joksikin aikaa eroavat toisistaan, raamatullinen malli lähtee liikkeelle siitä, että ihminen on henkis-ruumiillinen kokonaisuus. Ruumiillisuus on Jumalan luoma hyvä asia ja hengen ja ruumiin toisistaan eroon joutuminen ei ole ihmiselle tarkoitettu pysyvä olotila. Jumala arvostaa niin korkealle ruumiillisuutta, että Hän itse tuli ihmisruumiiseen ja syntyi Jeesuksessa Kristuksessa ihmiseksi. Vaikka ristin kuolemassa, joka oli siis syntimme sovittava sijaissovitus, Jeesuksen henki erkani lyhyeksi ajaksi hautaan lasketusta ruumiista, ylösnousemuksessa sama ruumis nousi uutena hyvin konkreettisenä ylösnousemusruumiina. Siinä Jeesus on nyt edelleen Isän oikealla puolella taivaassa. Jokainen uskossa kuollut ihminen on saava myös samankaltaisen ylösnousemusruumiin Jeesuksen toisessa tulemisessa. Siksi Raamattu korostaa hengen ja ruumiin yhteenkuuluvuutta ja edellyttää, että se ruumis, jonka olemme syntymässä saaneet, on hyvä eikä sitä saa mielivaltaisesti käsitellä.

Ihminen

Japanin kielessä sana ”ihminen” muodostuu kahdesta merkistä, joista ensimmäinen on ihmisyksilöä tarkoittava ja toinen suhdetta kuvaava. Yksittäisestä ihmisestä muodostuu ihminen vasta suhteessa Jumalaan, toisiin ihmisiin ja luontoon. Jokaisen näistä suhteista tulee olla kunnossa, jotta ihminen olisi sellainen, miksi hänet on tarkoitettu. Ihmisellä ei ole itsenäistä näistä suhteista riippumatonta elämää. Ihminen elää vain siitä elämästä, jonka nuo suhteet tarjoavat. Ilman suhdetta Jumalaan ihmi-

nen kuolee hengellisesti, ilman suhdetta toisiin ihmisiin hän kuihtuu rakkauden puutteessa ja ilman oikeaa suhdetta luontoon ja sen tarjoamaan ravintoon ihminen kuolee fyysisesti. Syntiin lankeemuksessa kaikki nuo suhteet murtoivat, ensin katkesi hengellinen elämä, sitten suhde toisiin ihmisiin ja lopulta ruumis kuoli.

Jumalan kuvan ominaisuudet

Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. (1. Moos 1:27)

Niin kuin 1. Mooseksen kirjan ensimmäinen luku osoittaa, ihmisellä on monia samanlaisia ominaisuuksia kuin Jumalalla, vaikka Jumalan kaikkivaltius, äärettömyys, kaikkitietävyys, kaikkialla läsnäolo ovat ominaisuuksia, joita ihmisille ei annettu. Sen sijaan ihminenkin luotiin ikuisuusolennoksi, jonka olemassaolo jatkuu loputtomasti kuolemankin jälkeen. Ihmisellä on minätietoisuus, hänellä on persoonallisuus, joka ilmenee ymmärryksenä, järkenä, arvostelukykynä, moraalina, luovuutena, puheena, tahdon vapautena ja hallitsemisen haluna. Syntiin lankeemuksen jälkeenkin nuo ominaisuudet jäivät ihmiseen ja siltä osalta ihmiset ovat edelleen Jumalan kuvia. Ennen lankeemusta ihmisellä oli myös moraalinen pyhyys, epäitsekkäs rakkaus, omantunnon puhtaus, tahdon vapaus, ymmärryksen kirkkaus, sisäinen ja ulkoinen rauha, totuuden tunteminen. Nämä kaikki syntiinlankeemuksessa kuitenkin turmeltoivat.

Luomisprosessi

Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu. (7)

Kun kaiken muun luomisen Jumala suoritti sanallaan, siis oman Poikansa Sanan kautta, niin ihmisen luominen kuvataan yksityiskohtaisesti kaksivaiheiseksi. Ensin Isä muovasi Poikansa toimiessa toteuttajana ensimmäisen ihmisen ruumiin maan mineraaleista ja aineksista, jotka Jumala oli aiemmin luonut. Kysymys oli siis olemassa olevan materiaalin muokkaamisesta, siihen biologisen informaation ja rakenteen asettamisesta ja elinkelpoisen ruumiin valmistamisesta. Se oli siis lähes sellainen kuin hetkeä aiemmin täysin terveenä kuolleen ihmisen ruumis, valmis mutta vailla henkeä. Saarnaaja pohtiessaan ihmisen ja eläimen eroa toteaa sen, mitä kummankin ruumiillisessa kuolemassa tapahtuu:

Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun. Kuka tuntee ihmisen hengen, joka kohoo ylös, ja eläimen hengen, joka vajoaa alas maahan? (Saarn. 3:20-21)

Eläimillekin Jumala antoi siis elämän hengen, mutta se henki, jonka Jeesus puhalsi Aadamin sieraimiin, on olemukseltaan toista kuin eläinten henki. Ilman henkeä mikään elämä ei toimi, mutta ihmisen saama henki on Jumalasta tuleva iankaikkisesti olemassa oleva. Se on henki, jonka Jumala voi ottaa oman Pyhän Henkensä asunnoksi.

Ihminen on hengellisesti elossa, kun hänessä asuu Jumalan Henki, mutta hengellisesti kuollut henkikin on ikuisuusolento. Se saa viimeisenä päivänä ylösnousemusruumiin. Siis kaikki niin hengellisesti elävät ja Pyhän Hengen saaneet kuin myös hengellisesti kuolleina ruumiillisen kuoleman kokeneet nousevat kuolleista. Edelli-

set saavat Jeesuksen kirkastetun ylösnousemusruumiin kaltaisen ruumiin ja pääsevät uuteen maahan ja uuteen taivaaseen. Jälkimmäiset joutuvat omien tekojensa mukaan tuomittuina ikuiseen kadotukseen. Koska Jumala on ikuinen, niin taivaskin on ikuinen. Taivas on olemukseltaan Jumalan rakkauden tulta. Koska Jumala on ikuinen, niin kadotuskin on ikuinen, se on Jumalan pyhää kuluttavaa tulta.

Kun Jumala puhalsi Aadamin sieraimiin hengen, ensimmäinen asia, minkä Aadamin silmät saivat nähdä, oli Jumalan Pojan Jeesuksen kasvot. Siitä hetkestä alkoi Jumalan ja Aadamin läheinen yhteys. Parasta, mitä Jumala voi meillekin tänään näyttää, on omat kirkastetut kasvonsa. Nyt syntiinlankeemuksen jälkeen näemme Hänen kasvojensa kirkkauden parhaiten Golgatalla kärsineen Jeesuksen hahmossa.

Näin ihmisestä tuli elävä sielu. Tässä yhteydessä on hyvä tiedostaa, että Vanhassa testamentissa sana "sielu" ei tarkoita samaa kuin meidän arkikielessämme, jossa sillä viitataan lähinnä sielullisiin toimintoihin tahtoon, ajatteluun ja tunteisiin. Sielu tarkoittaa Vanhassa testamentissa koko ihmisen ruumiillis-henkistä kokonaisuutta. Joskus se tarkoittaa myös yksinkertaisesti elämää.

Olosuhteet

Ja Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. (8-9)

Jumala ei ainoastaan luonut ihmistä vaan valmisti hänelle myös täydelliset olosuhteet elää. Eedenin puutarha oli siis osa maapalloa. Se tarjosi suurenmoista kauneutta ja syötäväksi herkullisia hedelmiä.

Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun.(9) Elämän puun hedelmien tarkoitus oli ylläpitää ihmisen ruumista niin, ettei mitään vanhenemista koskaan tapahtuisi. Kerran siitä syömällä ihminen olisi muuttunut kuolemattomaksi. Ilmestyskirjasta luemme, että elämään puu löytyy myös uudesta maasta:

Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. (Ilm. 22:2)

Ihmisessä itsessään ei ole ikuisesti ylläpitävää elämän voimaa. Siihen tarvitaan jatkuva yhteys elämän lähteeseen, Jumalaan. Niin Eedenin paratiisipuutarhassa kuin uuden maan puutarhakaupungissakin ihminen on kaiken aikaa täysin riippuvainen Jumalan elämästä. Kaikkien olemassaolo on ikuista, mutta iankaikkista elämää ei voi olla erossa Jumalasta.

Monet ovat valmiit syyttämään Jumalaa siitä, että asettamalla Eedeniin hyvän- ja pahantiedon puun, Hän itse valmisti ihmisille mahdollisuuden syntiin lankeamiseen. Syytös on väärä, sillä puun tehtävä oli osoittaa, että ihminen on moraalinen olento. Sen tehtävä oli osoittaa, että ihmisen alkusynnittömyydestä ja täydellisistä olosuhteista huolimatta on olemassa hyvää ja pahaa. Jo siinä vaiheessa Saatana oli olemassa, sen lankeemus taivaan kirkkaudessa oli tapahtunut jo. Aadamin ei olisi tarvinnut pelätä Saatanaa, jos hän olisi pysynyt Jumalan yhteydessä, sillä kun Jumala on puolellamme, kukaan eikä mikään ei voi nousta meitä vastaan. Syntiin lankea-

matta Aadamin oli mahdollista hyvän- ja pahantiedonpuusta päätellä, mikä on oikein ja mikä väärin. Tietenkin kuka tahansa voi oppia eron hyvän ja pahan välillä teke- mällä syntiä, mutta ei kaikkea syntiä tarvitse itse tehdä tajutakseen, mikä on oikein ja väärin.

Tehtävä

Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pi- tämään siitä huolta. (15)

Edellisessä luvussa Jumala siunatessaan Aadamin ja Eevan kuvasi heidän tehtä- vänsä näin: *"Olkaa hedelmälliset, lisääntykää, täyttäkää maa ja ottakaa se val- taanne. Teidän vallassanne ovat meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet."*(1. Moos. 1:28)

Ihminen sai tehtäväkseen lisääntyä ja ottaa koko maapallo hallintaansa. Kysymys oli siitä, että ihmiskunta olisi siten saanut levitetyksi Eedenin puutarhan täyttämään koko maapallon. Tehtävä piti sisällään myös sen, että puutarha pidettiin hyvässä kunnossa. Ihminen asetettiin siis Jumalan luomakuntaa hallitsemaan alamaisuudes- sa Jumalan kuninkuudelle.

Kun Herra Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän oli tuonut ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokainen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihminen sille antoi. (19)

Merkittävä osa ihmisen työtä ja hallintavaltaa edellytti sitä, että ihminen tutkimalla Jumalan luontoa ja siis samalla myös Jumalan ajatuksia luomastaan hankkimallaan tiedolla kykenisi alistamaan maan hallintaansa. Adam aloitti nimeämällä eläinkun- nan. Kaiken tutkimushan johtaa siihen, että uusille asioille ja ilmiöille annetaan nimi ja pyritään selvittämään, miten asiat toimivat ja miten niitä voi hyödyntää luomakun- nan hallinnassa ja varjelussa.

Vaikka uudessa maassa ja uudessa taivaassa pelastettu ihmiskunta ei enää lisään- ny, silti sillä tulee olemaan edelleen tehtävä hallita: *Joka voittaa, sen minä annan is- tua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istuutunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.* (Ilm. 3:21)

Syntiinlankeemuksen jälkeenkään ihmisen tehtävä maapalloon nähden on sama, mutta nyt Jumala kiroamassa maailmassa, joka kantaa orjantappuroita ja ohdakkei- ta. Maan haltuunotossa ihmiskunta on kyllä tehnyt paljon töitä, mutta itsekkäästi huolehtimatta sen varjelusta ja huolenpidosta.

Luomisen liitto

Ja Herra Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: "Syö vapaasti kaikista muista puu- tarhan puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet." (16-17)

Vanha testamentti on liittojen kirja. Ensimmäisen liiton Jumala solmi Aadamin kans- sa paratiisissa. Syntiinlankeemuksen jälkeen Jumala antoi pelastuslupauksen tule- vasta Messiaasta. Vedenpaisumuksen jälkeen Jumala solmi Nooan liiton ihmiskun- nan kanssa. Sitä seurasivat liitto Aabrahamin kanssa, Mooseksen lain liitto ja

Daavidille annettu liittolupaus tulevasta Daavidin Pojasta, Pelastajasta. Kaikki nämä liitot tähtäsivät Jeesukseen ja Hänessä uuteen liittoon Golgatan veressä.

Kaikkiin liittoihin liittyi Jumalan sana, lupaus ja varoitus. Sana kertoo siitä, että paratiisissakaan ennen syntiin lankeamista Adam ei ollut kaikkietävä. Hän oli kyllä älykäs ja oppi nopeasti suuren määrän uutta tietoa Jumalan luomistöitä tutkien, mutta kaikkein tärkeimmissä asioissa hänet oli luotu olemaan riippuvainen Jumalan ilmoituksesta eli siitä, että Jumala avaa hänen ymmärryksensä omiin salaisuuksiinsa. Vasta uudessa taivaassa ja uudessa maassa saamme Jumalalta kaiken sen tiedon, mikä ratkaisee kaikki salaisuudet ja ”tulemme tietämään niin kuin Jumala tietää meidät”. *Nyt tunnen vajavaisesti mutta silloin täydellisesti, niin kuin minut itsenikin tunnetaan täydellisesti.* (1. Kor. 13:12)

Luomisen liitossa Jumala antoi Aadamille täyden tahdon vapauden. Vapaus voi perustua vain totuuteen ja totuudessa pysymiseen, niin kuin Jeesus osoitti. Ilman vapautta ei voi esiintyä mitään aitoa rakkautta. Luodessaan ihmisen Jumala halusi sellaisen olennon, joka kykenisi rakastamaan Jumalaa, lähimmäistään ja luontoa täysin vapaana mistään vaatimuksista. Rakkaus nousee ilosta saada toteuttaa rakkauksen kohteen tarpeet.

Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaile, ei pöyhkeile, ei käyttydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa. (1. Kor. 13:4-6)

Jumala olisi tietenkin voinut luoda ihmisen, joka ei olisi voinut langeta syntiin, mutta sellaisen ihminen olisi lähinnä robotti. Jumala halusi sellaisen ihmisen, joka kykenee rakastamaan, sillä juuri rakkaus on se ominaisuus Jumalassa, jonka Herra halusi loistavan oman kunniansa kiitosta myös ihmisessä. Mutta rakkaus edellyttää juuri vapautta, jotta se olisi omaehtoista ja sydämestä nousevaa.

Jumalan käskyn rikkominen merkitsi kuolemalla kuolemista, siis moninkertaista kuolemaa. Sehän sisälsi hengellisen kuoleman, ruumiillisen kuoleman ja lopulta iankaikkisen kuoleman.

Joskus on ihmetelty, miksi yhden hedelmän syöminen voisi johtaa niin suureen kurjuuteen, kuin mitä tämän päivän maailmassa näemme. Kysymys ei kuitenkaan ollut pelkästä yksittäisestä teosta, vaan rikkoessaan liiton ehtoa ihminen noustaisi itse itsensä jumalaksi, hän asettaisi itsensä kaikkien asioiden mitaksi, koska hän muka tietäisi asiat paremmin kuin Jumala. Se taas merkitsisi Jumalan ja ihmisen välisen yhteyden katkeamista, ihmisen joutumista eroon elämän lähteestä. Seuraus olisi ilman muuta kuolema.

Naisen luominen

Herra Jumala sanoi: "Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva." ... Silloin Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen, otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla. Ja Herra Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta, jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo. (18,21-22)

Luominen tuli täydelliseksi vasta, kun Jumala loi naisen. Alusta alkaen ihminen luotiin sellaiseksi, että hän tarvitsee kumppanikseen toisen ihmisen. Vaikka ihmisen ja Jumalan suhde on kaikkein tärkein asia meille, se pelkästään ei ollut Jumalan luomistarkoitus. Jumala halusi sellaisen ihmisen ja ihmiskunnan, josta Hän saisi nostettua esiin omalle Pojalleen morsiamen, seurakunnan. Pienoisikoossa seurakunta on siellä, missä on kaksi Herran omaa yhdessä Jeesuksen kasvojen edessä. Aadam ja Eeva muodostivat ensimmäisen seurakunnan ja Aadam oli sen ensimmäinen pappi.

Jumalan tapa luoda nainen korostaa sitä, että mies ja nainen on avioliitossa tarkoitettu toteuttamaan syvää yhteyttä. Nainen on osa miestä ja miestä ei ole ilman naista. Se, että Jumala otti yhden miehen kylkiluista ja loi siitä naisen, kertoo, että Jumala käytti miehen geeniperimää, muovasi sitä hieman ja valmisti naisen. Jumala ei tuhlannut informaatiota luomisteossaan. Modernisti ilmaistuna Jumala suoritti ensimmäisen leikkauksen täysnukutuksessa, kloonasi ja muunsi perimää ja rakensi siitä naisen DNA:n ja sen ympärille koko ihmisen.

Augustinus kirjoitti kauniisti: "Jumala ei luonut naista miehen päästä hallitsemaan miestä, eikä miehen kantapäätä miehen poljettavaksi vaan kylkiluusta, jotta mies rakastaisi vaimoaan ja huolehtisi hänestä."

Avioliitto

Mies sanoi: "Tämä on nyt luu minun luustani ja liha minun lihastani. Tätä on kutsuttava naiseksi, sillä miehestä hänet on otettu." Siksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja yhtyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha. He olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteneet häpeää. (23-25)

Miehen reaktio Jumalan luomaan tavattoman kauniiseen Eevaan oli välitön kosminen ja avioliitto. Nainen valloitti välittömästi hänen sydämensä ja vastaavasti Eeva rakastui välittömästi Aadamiin. He solmivat avioliiton, joka oli ennen syntiin lankeamista varmasti tavattoman onnellinen.

Samalla Jumalan sana määrittelee, millainen avioliitto on ja miten se on solmittava. Ensinnäkin kysymys on miehen ja naisen välisestä elin iän kestäväksi tarkoitetusta liitosta. (Homoseksuaaliset suhteet eivät muodosta avioliittoa vaan edustavat synnin turmelusta ihmisessä, niin kuin Raamattu selkeästi osoittaa.) Avioliiton solmimisen tulee tapahtua julkisesti niin, että molemmat puoliset irtautuvat vanhemmistaan niin henkisesti, paikallisesti kuin taloudellisesti. Varma tapa tuhota avioliitto on jäädä riippuvaiseksi omista vanhemmistaan. Julkinen sitoutuminen on viesti muille ihmisille. Rakkauselämässä aviopuolisot tulevat yhdeksi, mutta syvässä merkityksessä avioliiton kumppanuudessa kasvetaan yhdeksi lihaksi vasta vuosien mittaan. Kristillinen avioliitto solmitaan Jumalan kasvojen edessä ja siinä koko matkan on mukana Herra Jeesus.

Aadamin ja Eevan välillä ei ollut mitään sellaista, mitä he eivät olisi jakaneet keskenään. Siksi heillä ei ollut myöskään mitään salattavaa. He eivät kärsineet häpeän eikä syyllisyyden tunteista alkuvaiattomuuden tilassaan.

Vaikka syntiinlankeemuksen jälkeen avioliitto muodostui monella tavalla vaikeaksi, yhä edelleen se on Jumalan asettama järjestys ihmisten elämän suuren siunauksen

ja onnen lähteeksi. Mutta ilman anteeksiantamuksen armoa siitä voi tulla myös vaikein ihmissuhde maailmassa.

Ihminen on siis Jumalan luoma olento, joka on tarkoitettu elämään Jumalan armon kirkkaudeksi. Hänet on tarkoitettu elämään yhdessä toisten ihmisten kanssa toteuttamaan hallintatehtävää maailmassa.

Uskollisuutta vastoinkäymisissä pastori Ei'ichi Itoon kertomana

Vihkimisessä kristilliseen avioliittoon on kysymys siitä, että puoliset tekevät Jumalan ja läsnä olevan seurakunnan edessä pyhän lupauksen. Heiltä kysytään, tahtovatko he hyvinä ja pahoina päivinä, terveinä ja sairaina, kunnioittaa ja rakastaa toisiaan, siihen asti, kunnes kuolema heidät erottaa.

Vuonna 1929 valmistuin papiksi. Pian sen jälkeen suoritin ensimmäisen avioliittoon vihkimiseni. Morsian oli silloisen seurakuntamme nuorten naisten ryhmän johtaja neiti Misao Takahashi. Hänen miehensä Ken Nakamura oli valmistunut yliopistosta rakennusinsinööriksi ja työskenteli Osakan lääninhallituksessa. Morsian työskenteli Mitsubishin eräässä toimistossa. Toimin tämän avioliiton puhemiehenä, kun tiesin, että Nakamura oli kiinnostunut Takahashista. Nöyrästi Nakamura totesi, että mahtaisiko hän kelvata Takahashille. Olin nähnyt, millainen Takahashi oli luonteeltaan. Hän muun muassa oli huolehtinut oman pikkusiskonsa opiskelumahdollisuuksista taloudellisella tuella.

Avioiduttuaan he asettuivat asumaan lähellä Kioton Ginkaku temppeliä sijaitsevaan taloon. Nakamuran isä lahjoitti heille kolme taloa, joista yhdessä he asuivat ja pitivät kahta muuta vuokralla. Molemmat olivat kristittyjä ja siksi he kävivät sunnuntaisin jumalanpalveluksissa, lukivat aamuisin yhdessä Raamattua ja rukoilivat ennen töihin lähtöä. Heille oli tärkeintä hengellinen perusta, jolle he kotinsa rakensivat.

Ihminen ei tiedä mitä huomenna tapahtuu. Heidän avioliittonsa onni vaihtui kahdeksan kuukauden kuluttua kyynelten taipaleeksi. Se johtui siitä, että Misaoille tuli keskenmeno. Oliko syynä hoitovirhe tai jokin infektio, mutta Misao sairastui vakavasti ja joutui viettämään kokonaista 16 vuotta ja kolme kuukautta vuoteen omana. Olin siihen aikaan Hoofun seurakunnan pastorina ja kannoin huolta heistä. Sairaus jatkui vuoden, sitten toisen ja edelleen kolmannen. Osakassa tai Tokiossa käydessäni kävin heitä Kiotossa tapaamassa. Joka kerta rukoilin heidän puolestaan, että Misao paranisi pian ja he voisivat elää normaalia perhe-elämää.

Neljäntenä sairausvuonna matkalla Tokioon kävin jälleen heitä tapaamassa. Misao oli edelleen vuoteen omana, kun kyselin hänen vointiaan. Hän kiitti esirukouksista ja jatkoi pienen tauon jälkeen:

- Pastori, minulla olisi yksi pyyntö. Voisitko palauttaa minut lapsuuden kotiini?

Japanilaisessa kulttuurissa oli tapana ottaa pitkään sairastaneista vaimoista ero lähettämällä heidät takaisin lapsuuden kotiinsa. Siksi kysyin Misaoilta:

- Onko miehesi Nakamura alkanut kohdella sinua kylmästi ja kaltoin?

Hän pudisti voimakkaasti päätään ja sanoi:

- Ei todellakaan. Pastori, jos Nakamura kohtelisi minua kaltoin, en haluaisi lähteä lapsuuden kotiini, vaan rukoilisin ja olisin kärsivällinen. Siitä ei ole kysymys. Nakamura on minua kohtaan lämmin ja rakastava aivan niin kuin silloin kun olin tervekin. Mutta minä en ole kyennyt lainkaan palvelemaan häntä enkä täyttämään hänen tarpeitaan tuon kahdeksannen

kuukauden keskenmenon jälkeen. Nakamura joutuu hoitamaan lääninhallituksen työnsä lisäksi minua sekä fyysisesti että henkisesti. En tahdo kestää enää hänen hyvyttään. Hän tulee töistä aina ajoissa. Joka kuukausi hän ojentaa minulle palkkapussinsa avaamattomana. Sitten hän kertoo, mihin hän tarvitsee siinä kuussa rahaa ja ottaa sen vastaan minun kädestäni. Kun hän on edennyt urallaan, hän joutuu myös usein tekemään virkamatkoja. Heti saavuttuaan hotelliinsa hän soittaa ja kertoo, missä on ja millä junalla taas palaa kotiin. Näin on jatkunut eikä mikään ole muuttunut.

Kuunnellessani tajusin, että Nakamuran vanhemmat, jotka eivät olleet kristittyjä, olivat alkaneet puhua pojalleen, että Misao pitäisi palauttaa lapsuuden kotiinsa. Myös muut sukulaiset näyttivät olevan samaa mieltä. Mutta itse Nakamura ei heidän puheilleen kallistanut korvaansa. Päinvastoin hän ositti samaa rakkautta kuin Misaon ollessa tervekin. Misao jatkoi:

- Kun Nakamura osoittaa minulle tuollaista rakkautta enkä minä kykene millään tavalla vastaamaan siihen, sydämeni pakahtuu. Siksi haluaisin, että pastori huolehtisi siitä, että minä pääsisin takaisin lapsuuden kotiin ja etsisi Nakamuralle toisen terveen puolison.

Kuultuani tämän minä suutuin. Kovalla äänellä kysyin:

- Misao, etkä sinä avioliittoon vihkimisen yhteydessä Jumalan ja seurakunnan edessä antanut lupauksen. Oliko siinä lupauksessa kohta, jossa sanoit, että sairauden tai onnettomuuden kohdatessa saa toisen hylätä?"

Hän puisti päätään ja toisti luvanneensa rakastaa ja kunnioittaa puolisoaan hyvinä ja pahoina päivinä, sairaana ja terveenä ja elää yhdessä hänen kanssaan kuolemaan asti.

- Siinä tapauksessa sinun ei tarvitse kantaa huolta asiasta. Tämän maailman ihmiset kyllä antavat lähtöpassit vaikeuksiin ja sairauksiin törmättyään, mutta Nakamura on saanut kasvaa syvälle Kristus-uskoon ja hän haluaa olla uskollinen Jumalan edessä tekemälleen lupaukselle. Sitä paitsi hän kokee syvällä sydämessään tyydytystä saadessaan näin rakastaa sinua. Koska hänen rakkautensa on Jumalan vaikuttamaa, sinäkin saat sen vapain mielin ottaa vastaan ja kiittää siitä Herraa.

- On suurta, että saamme kiitoksella ottaa armon vastaan. Ei vaimon tehtävä ole pelkästään tehdä ruokaa, siivota, pestä pyykkiä. On sellaista, mitä voit tehdä vuoteeseen sidottunakin. Voit rukouksin kantaa ja siunata häntä, kun hän rientää tehtäviinsä. Kun hänen virka-asemansa nousee, hän joutuu myös uudenlaisiin kiusauksiin ja paineisiin. Siksi on tärkeää, että tuet häntä rukouksillasi. Rukous on kaikkein tärkein työmme. Kyllä uskosta osattomat ihmisetkin alkavat rukoilla silloin, kun joutuvat kuoleman vaaraan tai syviin vaikeuksiin tai kun heidän rakkaillaan on jokin tärkeä koe edessään. Eikö näin ole?

Misao vastasi nöyrästi:

- Kyllä, niin on.

- Näin ollen ota vastaan miehesi rakkaus ja rukoile sekä hänen työnsä, terveytensä että myös hänen hengellisen elämänsä puolesta. Niin kauan kuin sinulla on tämä rukoustehtävä sinun ei tule ajatella lapsuuden kotiin palaamista!

Silloin Misao nosti päätä ylemmäksi, pyyhki kyynelleet poskiltaan ja vastasi:

- Pastori, anna anteeksi epäuskoni. Olen laiminlyönyt juuri tuon tärkeimmän, aamuin ja illoin mieheni puolesta rukoilemisen. Ellei Herra varjele, voi tapahtua mitä tahansa.

Näin hän vakuuttui asiasta.

Edelleen kun kävin heidän luonaan viidentenä, kuudentena ja seitsemäntenä vuonna, sairaus ei ollut parantunut. Tänä päivänä Japanissa sosiaaliturva on niin hyvä, että pitkäaikaissairaat saavat hoitoa, mutta tuolloin maa oli köyhä eikä mitään sairausvakuutuksia ollut. Niissä

oloissa Nakamura joutui myymään isältään saamista kolmesta talosta kaksi voidakseen maksaa vaimonsa hoitokustannukset.

Lähdin vuonna 1938 Kiinaan lähetystyöhön. Olin siellä 7-8 vuotta työssä. Silloin tällöin Japanissa käydessäni kävin Kiotossa Nakamuraia tapaamassa. Joka kerta tapasin Misaon edelleen sairastuneelta. Sitten Japani kärsi tappion sodasta ja 3-4 vuoteen en saanut yhteyttä Nakamuran pariskuntaan. Tietysti asia vaivasi minua, mutta sotaoloissa kirjeenvaihtokaan ei onnistunut.

Vuoden 1947 huhtikuussa sain kutsun Tokioon ja menomatalla pysähdyin Kiotoon, koska olin huolissani siitä, mitä Nakamurille oli sodan aikana tapahtunut, olivatko he vielä elossa? Menin käymään heidän kotiinsa. Soitin ovikelloa. Kuulin reippaan naisäänen tervehdyksen ja tajusin, että se oli Misao. Hän avasi oven ja tuli eteiseen minua vastaan terveenä. Siihen asti häntä tavatessani hän oli ollut vuoteen omana, mutta nyt hän seiso i edessäni.

Kun iloitsin hänen terveydestään, hän kyynelissä lausui:

- Pastori, sairastin kaikkiaan 16 vuotta 3 kuukautta. Mutta nyt olen sanomattoman kiitollinen, kun saan olla terve.

Näin miten syvä kiitollisuus pursui hänen sydäme stään hänen kasvoilleen. Minäkään en voinut olla toistamatta moneen kertaan: - Onpa hienoa!

Illansuussa mies palasi töistä ja saimme vuosien jälkeen jakaa sydäntemme tunteja. Kun kehuin miestä siitä, miten hän oli yli 16 vuotta huolehtinut sairaasta vaimostaan, hän sanoi nöyrästi:

- Eihän siinä ollut kyse muusta kuin siitä, että pidin sen lupauksen, jonka häissäni annoin. Joka ilta rukouksessa sain uutta voimaa siihen. (1947)

Entä sinä?

Oletko sinä löytänyt oman identiteettisi ihmisenä? Tiedätkö, mikä on sinun tehtäväsi tässä maailmassa? Oletko löytänyt vastauksen kuoleman ongelmaan? Tunnetko sen Jumalan, joka on luonut sinut, vai oletko sinä luonut itsellesi sopivan "jumalakuovan", joka vastaa sinun halujasi? Vastaako sinun käsityksesi avioliitosta Raamatun opetusta? Ellet vielä ole löytänyt vastauksia, kutsun sinua lukemaan avoimin mielin Raamattua, tarkistamaan vastaako Raamatun opetus todellisuutta ja tekemään siitä johtopäätökset omaan elämääsi. Ottamalla Raamatun sanan käyttöön oman elämäsi arjessa voit testata sen luotettavuuden. Kuuliaisena sille voit löytää myös yhteyden elävän Jumalan kanssa.